

Ιός Κυριακής

- **ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥ: ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ, ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΡΑΣ / ios@enet.gr**
«ΑΪΛΟΙ» ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΣΤΙΣ ΝΗΣΕΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Τα «ταπιά» που έκαναν φτερά

Απροσδόκητη τροπή παίρνει η υπόθεση με τους αμφισβητούμενους τίτλους ιδιοκτησίας των εκτάσεων στην περιοχή Νηές της Μαγνησίας, τις οποίες πούλησε η Μητρόπολη Δημητριάδος σε ιδιώτες επενδυτές, ενόψει των Μεσογειακών Αγώνων του 2013 που θα διεξαχθούν στην περιοχή: Το τουρκικό προξενείο της Κομοτηνής, το οποίο επικαλέστηκαν ως πηγή προέλευσης των τίτλων

κυριότητας οι εκπρόσωποι της Μητρόπολης, διαφεύδει κάθε σχέση με την υπόθεση. Η περιοχή των Νηών στη Μαγνησία. Το δημοσίευμα του «Ιού» της περασμένης Κυριακής («Από τα χρυσόβουλα στα ταπιά») έχει ήδη κατατεθεί στην Βουλή με αναφορά που κατέθεσαν οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ Μιχάλης Καρχιμάκης και Γρηγόρης Νιώτης προς τα υπουργεία Εσωτερικών, ΠΕΧΩΔΕ, Αγροτικής Ανάπτυξης, Οικονομικών και Δικαιοσύνης. Μέσα σε είκοσι μέρες τα υπουργεία οφείλουν να απαντήσουν στο ρεπορτάζ.

Το προξενείο

Είχαμε επισημάνει από την περασμένη Κυριακή ότι η χρησιμοποίηση του τουρκικού προξενείου σε ένα τέτοιο ζήτημα φέρνει σε ιδιαίτερα δύσκολη θέση **την υπουργό Εξωτερικών Ντόρα Μπακογιάννη**, η οποία θέλοντας και μη αναμειγνύεται στην υπόθεση, εφόσον δύο συγγενικά της πρόσωπα έχουν άμεση σχέση με την εξέλιξη αυτής της επένδυσης: ο αδελφός της νύφης της Μίλτος Καμπουρίδης ως επενδυτής και ο σύζυγός της **Ισίδωρος Κούβελος ως πρόεδρος της Επιτροπής Διεκδίκησης των Αγώνων**.

Αλλά και η ίδια η κυρία Μπακογιάννη έχει πάρει ενεργό μέρος στη διεκδίκηση των Μεσογειακών Αγώνων και τιμήθηκε γι' αυτή της την προσφορά από τους δήμους Βόλου και Λάρισας.

Ο τελευταίος «λαγός» που έβγαλε από το μανίκι της η πλευρά της Μητρόπολης ήταν η ύπαρξη κάποιων οθωμανικών τίτλων ιδιοκτησίας, οι οποίοι «βρέθηκαν στο τουρκικό προξενείο της Κομοτηνής» («Θεσσαλία», 7/7/09). «Το θέμα κλείνει οριστικά και πέραν πάσης αμφιβολίας», δηλώνει στην ίδια εφημερίδα της περιοχής ο νομικός εκπρόσωπος της Μητρόπολης κ. Μιχάλης Βασιλικός. Και συμπληρώνει: «Μετά τη γνωστοποίηση του εγγράφου αποδεικνύεται ότι η Εκκλησία αγόρασε την έκταση στις Νηές, με τίτλους που συντάχθηκαν απολύτως νόμιμα κατά το τότε καθεστώς. Οι τίτλοι δεν αμφισβητούνται και αναγνωρίστηκαν απόλυτα από το ελληνικό κράτος. Για μας κλείνει το θέμα οριστικά».

Επειδή για μας το θέμα δεν κλείνει, αναζητήσαμε αυτά τα έγγραφα στην πηγή που υποδεικνύει η Μητρόπολη: το τουρκικό προξενείο της Κομοτηνής.

Ο γενικός πρόξενος δήλωσε παντελή άγνοια, αρνείται ότι οι υπηρεσίες του παρέδωσαν παρόμοια έγγραφα, και το σημαντικότερο: όπως μας δήλωσε εκπρόσωπος του προξενείου, δεν θα μπορούσε να συμβεί κάτι τέτοιο, γιατί η δικαιοδοσία του φτάνει μέχρι την Καβάλα και όχι βέβαια τη Μαγνησία!

Δεν γνωρίζουμε ποιοι είχαν τη φαεινή ιδέα να αναμείξουν το τουρκικό προξενείο σε μια υπόθεση που έχει φέρει σε αντιπαράθεση τη Μητρόπολη, τις εταιρείες του κ. Καμπουρίδη και τους αθλητικούς παράγοντες του κ. Κούβελου από τη μια μεριά με περιβαλλοντικές οργανώσεις της περιοχής και τα κόμματα της αντιπολίτευσης από την άλλη. Οπωσδήποτε όσοι εμπνεύστηκαν να νομιμοποιήσουν τους τίτλους μέσω τουρκικού προξενείου δεν πρέπει να αισθάνονται ευτυχείς με τις εξελίξεις. Το χειρότερο είναι ότι και το περιεχόμενο των εγγράφων (που υποτίθεται ότι βρέθηκαν στο προξενείο) δεν λύνει το πρόβλημα των αμφισβητούμενων εκτάσεων.

*Πρώτα πρώτα τα «τατιά» δεν δίνουν κυριότητα, σύμφωνα με τη νομολογία του Αρείου Πάγου.

Σ' ευχαριστώ, ω υπουργείο

*Επιπλέον, σύμφωνα με το οθωμανικό δίκαιο, το δάσος ανήκει στον σουλτάνο και μόνο αυτός έδινε επικαρπία (τεσαρούφ) σε δάση και όχι κυριότητα. Αλλά ο σουλτάνος δεν είναι συμβαλλόμενος και το όνομά του απουσιάζει από τα έγγραφα αυτά.

*Όσο για τα όρια που περιγράφεται, δεν μπορούν να ταυτιστούν καθόλου με τις επίμαχες εκτάσεις ενώ δεν αναφέρεται καν η Μονή Ξενιάς.

Το τουρκικό προξενείο στην Κομοτηνή που αρνείται ότι διέθεσε οποιουσδήποτε τίτλους. Ασχέτως πού βρέθηκαν, λοιπόν, αυτά τα έγγραφα-ενοικιαστήρια, που υποτίθεται ότι συντάχθηκαν «κατά τα τέλη του μήνα Σαμπάν του έτους χίλια διακόσια εννιά» (1794) και τα υπογράφουν «ο προσκυνητής Ελχάτζ και ο βοεβόδα Ερμιγιέ», δεν μπορούν να υποκαταστήσουν τους ανύπαρκτους μέχρι στιγμής τίτλους κυριότητας.

Ας αφήσουμε, όμως, τα τατιά του σουλτάνου στην άκρη και ας επανέλθουμε στο πώς η Μονή Ξενιάς μετατόπισε στα επίμαχα 10 συμβόλαια τον ισχυρισμό της για κατοχή των εκτάσεων από αμνημονεύτων ετών, ειδικά στο έτος 1881. Αυτό το έτος, πέραν του ότι «βολικά» συμπληρώνει τα απαιτούμενα χρόνια χρησικτησίας (όπως αναλυτικά εξήγησε ο δικηγόρος Γιώργος Λωρίτης στο προηγούμενο ρεπορτάζ του «Ιού»), είναι και η χρονολογία απελευθέρωσης της Θεσσαλίας.

Ξεχνάει, όμως, η Ιερά Μητρόπολη, όπως συμπληρώνει ο κ. Λωρίτης, ότι οι Νηές ανήκαν ήδη στο ελληνικό κράτος, όπως και η Μιτζέλα που βρίσκεται βορειότερα και μάλιστα είχε πάρει την ονομασία Αμαλιάπολις από την τότε βασίλισσα Αμαλία. Αρα, αυτός είναι ένας επιπλέον λόγος για να μην ισχύουν όσα περί 1881 υποστηρίζονται από τη Μητρόπολη του Βόλου.

Το ιδιοκτησιακό καθεστώς στις Νηές είναι ξεκάθαρο και αναμφισβήτητο, κατά την εμπειριστατωμένη γνωμοδότηση του κ. Λωρίτη, που έχει κατατεθεί και στις αρμόδιες αρχές: «Παρέμενε και σ' εμένα μια απορία», παρατηρεί ο ίδιος: «Πώς έγινε και το ελληνικό κράτος υπελάμβανε (εσφαλμένα) κατά τις δεκαετίες του 1930 και του 1950 ότι η Μονή Ξενιάς είχε στην κυριότητά της κάποιες χιλιάδες στρέμματα στις Νηές και δημιουργήθηκε το τραγελαφικό φαινόμενο

να αγοράζει το κράτος (κατά τις δεκαετίες εκείνες) από το μοναστήρι εκτάσεις που αληθώς ήταν δικές του (του κράτους); Ήταν σφάλμα παραδρομής;

»Ήταν διαπλοκή "εποχής"; Τι τέλος πάντων ήταν; Προφανέστατα κανένας νόμος δεν προβλέπει ότι αυτός είναι ένας νόμιμος τρόπος για να μεταβιβάζεται η κυριότητα από τον αληθινό κύριο (το κράτος) στον υπολαμβανόμενο κύριο (το μοναστήρι). Όμως, δεν παύει να είναι ένα "γαργαλιστικό μυστήριο" το πώς έγινε αυτό και το ελληνικό κράτος νόμιζε ότι η κυριότητα των δικών του εκτάσεων ανήκε δήθεν στο μοναστήρι. Εξ ίσου "γαργαλιστική" είναι και η τελευταία ανακάλυψη στην έρευνά μου για το ιδιοκτησιακό στις Νηές που διεξάγω εδώ και ένα περίπου χρόνο με εντολή περιβαλλοντικών οργανώσεων της περιοχής».

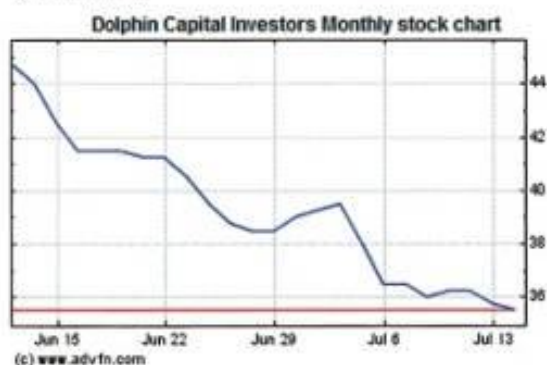
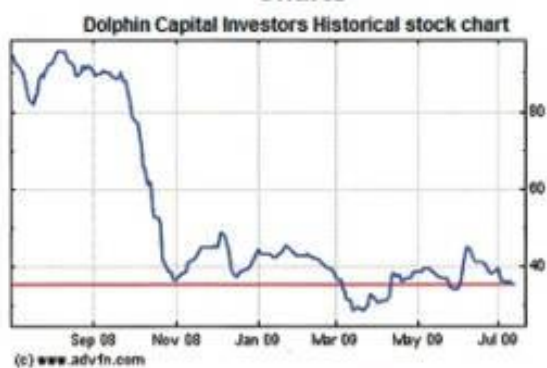
Ακολουθεί ο σχολιασμός του Γιώργου Λωρίτη σε δύο έγγραφα-ντοκουμέντα που, κατά τη γνώμη του, λύνουν και το μυστήριο της επίδικης έκτασης:

«Πολύ παλιά υπήρχε πραγματικά κάποιο θέμα με μια μεγάλη έκταση στις Νηές, για την κυριότητα της οποίας έριζαν το ελληνικό Δημόσιο και η (τότε) Μονή Ξενιάς. Σχετικά έγιναν και δίκες. Οι αποφάσεις είναι χειρόγραφες και δυσανάγνωστες, όμως ένας δικηγόρος αντιλαμβάνεται τα ουσιώδη για τη λύση του μυστηρίου.

Η ανάλυση των εγγράφων

»Στις 14 Δεκεμβρίου του 1866 το ελληνικό Δημόσιο άσκησε αγωγή κατά της Μονής Ξενιάς που όμως βρισκόταν στην ακόμη υπό τουρκική κατοχή Θεσσαλία (σε αντίθεση με την έκταση στις Νηές που ήδη ανήκε στο ελληνικό κράτος) και εκπροσωπευόταν από κάποιον αντιπρόσωπό της. Στις 26 Σεπτεμβρίου 1878 έγινε η τελική πρωτοβάθμια δίκη στο τοπικά αρμόδιο (τότε) Πρωτοδικείο της Λαμίας (στο ελεύθερο ελληνικό κράτος) και εκδόθηκε η υπ' αρ. 755/1878 απόφαση που απέρριψε την αγωγή. Η υπ' αρ. 1016/1881 απόφαση του Εφετείου Αθηνών απέρριψε την έφεση του ελληνικού Δημοσίου και η υπ' αρ. 21/1896 απόφαση του Αρείου Πάγου απέρριψε την αναίρεση του ελληνικού Δημοσίου.

Free Dolphin Capital Investors Stock Charts

Η πορεία της μετοχής της επενδυτικής εταιρείας Dolphin στο χρηματιστήριο υψηλού ρίσκου του Λονδίνου.» Το σκεπτικό των αποφάσεων δεν προκύπτει (δυσανάγνωστο χειρόγραφο) και έτσι δεν προκύπτει ούτε το περιεχόμενο της αγωγής, ούτε η αξία ή η βαρύτης των ενδεχομένων στοιχείων και συνεπώς ούτε η έκταση της δεσμευτικότητας (δεδικασμένου) της απόφασης. Όμως, ένα πράγμα προκύπτει ως βέβαιο: εάν η Μονή είχε αληθώς κάποια έκταση στις Νηές, τότε αυτή είναι η αναφερόμενη στην αγωγή αυτή, δηλ. ένα δάσος με τα εξής σύνορα (αυτολεξεί) "... συνορεύει γύρωθεν ανατολικά και αρκτικά με περιφέρειαν του χωρίου Σούρπης, δυτικά με περιφέρειαν του χωρίου Πτελεού, μεσημβρινώς με ελαιώνα της Μονής Ξενιάς και θάλασσαν κατόπιν αυτού...".

»Είναι χαρακτηριστικό ότι προς Νότο ("μεσημβρινώς") όπου υπήρχε θάλασσα, όχι ως άμεσο σύνορο, αλλά μετά ("κατόπιν") την αμέσως συνορεύουσα περιοχή, αυτή η θάλασσα αναφέρθηκε. Προς Βορράν ("αρκτικά"), όμως, δεν αναφέρεται θάλασσα ούτε ως άμεσο σύνορο ούτε ως υπάρχουσα μετά την αμέσως συνορεύουσα περιοχή ("περιφέρεια του χωρίου

Σούρπης"). Η θάλασσα ωστόσο, στον μυχό του όρμου των Νηών βρίσκεται προς Βορράν.

»Ετσι καθίσταται προφανές ότι η έκταση αυτή βρισκόταν μακριά από τον αιγιαλό του μυχού του όρμου των Νηών. Νομίζω πως αυτά τα αναφερόμενα σύνορα είναι αόριστα και ανεπίδεκτα τοπικής εφαρμογής και έτσι δεν τίθεται σήμερα θέμα κυριότητας της Μονής στην έκταση αυτή (δεν νοείται νομικώς και λογικώς κυριότης επί αορίστου εκτάσεως). Αλλωστε, για μια τέτοια κυριότητα θα ανέκυπταν πλείστα όσα θέματα, όπως αυτό της συνεχούς ή όχι υπάρξεως της Μονής Ξενιάς κ.λπ.

«Διαπλοκή εποχής»

»Το σημαντικότερο, πάντως, και καταλυτικό είναι ότι μετά βεβαιότητας η έκταση αυτή (έστω και αόριστη) κατέστη αδέσποτη και έτσι κατ' άρθρο 972 Α.Κ. ανήκει αυτοδικαίως στο ελληνικό Δημόσιο. Η έκταση αυτή ούτε κατά διάνοια δεν συμπίπτει με την σήμερα επίμαχη των 10 συμβολαίων.

»Πώς λύνεται, όμως, το μυστήριο σε σχέση με την έκταση που το ελληνικό κράτος υπελάμβανε (εσφαλμένα) κατά τις δεκαετίες του 1930 και του 1950 ότι η Μονή Ξενιάς είχε στην κυριότητά της; Ένα έγγραφο του 1920 είναι "η πέτρα του σκανδάλου"! Ένας κρατικός λειτουργός έκανε την γκάφα ή την "κουτσουκέλα" το 1920 και εκεί "πάτησε" η Μονή Ξενιάς και "κυριεύσε" την επίμαχη έκταση "με τις ευλογίες του τότε σεβαστού υπουργείου".

»Αλλά, ένας "κρατικός λειτουργός" δεν έχει νομικώς την εξουσία να μεταβιβάζει (και μάλιστα εκ σφάλματος) κυριότητα του Δημοσίου σε άλλους, ούτε να την αναγνωρίζει. Εξ άλλου, από το 1915 απαγορεύεται η χρησικτησία κατά του ελληνικού Δημοσίου. Ένας επιθεωρητής του Δασαρχείου, κατά το 1920, με την εντολή να επιθεωρήσει για το ιδιοκτησιακό καθεστώς του δάσους των Νηών (δάσος Χλωμός, από το όνομα του ομώνυμου βουνού) αλλάζει αυθαιρέτως και εσφαλμένως τα σύνορα και αφού αναφέρει ότι το δάσος ανήκει στη Μονή Ξενιάς δυνάμει των ανωτέρω δικαστικών αποφάσεων περιγράφει και τα σύνορα αλλάζοντάς τα και θέτοντας ότι δήθεν προς Βορράν συνορεύει με "... αρκτικώς υπό της θαλάσσης του Παγασητικού...". "Βάφτισε" τις δημόσιες παραλιακές εκτάσεις στον μυχό του όρμου των Νηών ως δήθεν ανήκουσες στην κυριότητα του μοναστηριού και εφεξής προφανώς το ανίκανο και αδιάφορο ελληνικό κράτος "υπελάμβανε" ότι οι δικές του παραλιακές εκτάσεις ανήκαν στο μοναστήρι, και μάλιστα στη 10ετία του 1950 τις αγόρασε κιόλας από το μοναστήρι και ακολούθως "υπελάμβανε" ότι τα 1.353 στρ. (τα δικά του) που δεν τα αγόρασε, ανήκαν στο μοναστήρι.

Μία από τις πολλές κινητοποιήσεις των τοπικών περιβαλλοντικών οργανώσεων της Μαγνησίας που έγιναν για να σωθούν οι Νηές.»Στο έγγραφο αυτό ο επιθεωρητής έγραφε επιπλέον και ότι το δάσος αυτό ανήκε στη Μονή Ξενιάς "δυνάμει τίτλου Τουρκικού", όπως προφανώς του εδήλωσε το μοναστήρι, που όμως δεν του έδειξε κανένα τίτλο. "Εκ των τίτλων τούτων ουδένα μοι υπεδείξατο το ηγουμενοσυμβούλιο", "ισχυρισθέν ότι το Σεβαστόν Υπουργείον έχει λάβει γνώσιν του ζητήματος της ιδιοκτησίας και έχει δώσει τον δέοντα χαρακτηρισμόν εις το εν λόγω δάσος". Αυτό δεν το ξαναθυμήθηκε κανείς κρατικός λειτουργός, ούτε το ερεύνησε, ούτε κανείς Υπουργός λογοδότησε. Εχουμε στα χέρια μας ένα ιστορικό μνημείο διαπλοκής "εποχής" όπου το "Σεβαστόν Υπουργείον" δέχθηκε "έτσι απλά" (με απλή παραποίηση συνόρων) να αναγνωρίζει αναρμοδίως μια δημόσια παραλιακή έκταση ως ιδιωτική και ακολούθως να την αγοράζει κιόλας».

Ζητήσαμε από το νομάρχη Μαγνησίας κ. Απόστολο Παπατόλια να σχολιάσει τις τελευταίες εξελίξεις στο θέμα της γιγαντιαίας τουριστικής επένδυσης στις Νηές και ειδικότερα τις σκοτεινές πλευρές των μεταβιβάσεων δημόσιας έκτασης από τη Μητρόπολη.

Για τον ίδιο τα δύο θέματα (περιβαλλοντικό και ιδιοκτησιακό) είναι απολύτως ξεχωριστά και δεν συνδέονται.

Θα μας επιτρέψει, βέβαια, ο νομάρχης να έχουμε διαφορετική άποψη, εφόσον το πώς κινήθηκε μια εταιρεία από την έναρξη των εργασιών της σε υπεράκτιες περιοχές με φορολογικές «διευκολύνσεις», αλλά και το πώς δέχτηκε να υπογράψει συμβόλαια με αμφισβητούμενους (στην καλύτερη περίπτωση) τίτλους προδιαθέτει σε μεγάλο βαθμό και για τον τρόπο που θα αντιμετωπίσει τα περιβαλλοντικά ζητήματα που προκύπτουν από την επένδυση.

Οι όροι του νομάρχη

Οφείλουμε, όμως, να πούμε ότι ο νομάρχης στο θέμα αυτό ήταν ξεκάθαρος: «η τοπική κοινωνία προτείνει στους επενδυτές ένα συγκεκριμένο πλαίσιο αρχών και κανόνων που πρέπει να σεβαστούν για να χαρακτηριστεί η επένδυση πράσινη. Φτιάχνουμε μελέτη φέρουσας τουριστικής ικανότητας της περιοχής και αν δεν καλύψουν τους περιβαλλοντικούς όρους της μελέτης με δική μας παρακολούθηση, τότε δεν θα γίνει η επένδυση. Μόνο αν υπογράψουν το μνημόνιο. Στο γήπεδο γκολφ υπάρχει απόλυτο όχι από τη Νομαρχία. Στις Νηές δεν θα γίνει γκολφ».

Η στάση του νομάρχη ήταν αρκετά επιφυλακτική ως προς τις ενστάσεις των τοπικών περιβαλλοντικών οργανώσεων. Μας τόνισε, τέλος, ότι η δουλειά της νομαρχίας είναι να διασφαλίσει το περιβαλλοντικό ζήτημα, ενώ το ιδιοκτησιακό είναι αποκλειστικά θέμα των κρατικών αρμόδιων φορέων που θα πρέπει να διαβεβαιώσουν ότι δεν ανήκει η έκταση στο ελληνικό δημόσιο.

Θεωρεί αδιανόητο για μια επένδυση που έχει και δημόσιο χαρακτήρα -μια και περιλαμβανόταν αρχικά και στο φάκελο για τους Μεσογειακούς- να υπάρχουν αμφιβολίες για το ιδιοκτησιακό καθεστώς: «Συγκαλέσαμε 17 συσκέψεις με όλες τις πλευρές και την αρμόδια υπηρεσία του κράτους και τους είπαμε ότι αν δεν διευκρινιστεί με απόλυτο τρόπο το ιδιοκτησιακό, εμείς δεν θα επιτρέψουμε να δοθούν οι άδειες κατασκευής. Υπάρχει αυτή η αίρεση σε όλες τις αποφάσεις μας, μέχρι της τελεσίδικης απόφασης για το ιδιοκτησιακό. Τρεις φορές προβήκαμε σε καταγγελία στον υφυπουργό κ. Μπέζα για την κωλυσιεργία στην έκδοση τελεσίδικης απόφασης».

Ποια θα είναι, τελικά, η τύχη της περιοχής; Οι σχέσεις πολιτικών, εταιρειών και δημόσιων λειτουργιών είναι πλέον τόσο στενές που είναι πρακτικά αδύνατο να υπάρξουν περιθώρια για διαφάνεια, προώθηση του δημόσιου συμφέροντος και κυρίως διαφύλαξη της περιβαλλοντικής ισορροπίας.

Η σιωπή των κυρίαρχων ΜΜΕ μετά τις αποκαλύψεις για τις αγοραπωλησίες στις Νηές δύσκολα μπορεί να χαρακτηριστεί τυχαία. Οι τελευταίες δε εξελίξεις στο δικαστικό επίπεδο, τόσο σε σχέση με το σκάνδαλο στη Μονή Τοπλού όσο και (κυρίως) το Βατοπέδι, καταμαρτυρούν τη «δυσκολία» της Δικαιοσύνης να αντισταθεί στην απληστία των συμφερόντων που λυμαίνονται τον εθνικό πλούτο σε βάρος της ποιότητας ζωής των πολιτών.

Πέρα, όμως, από τη «σιωπή των καναλιών» (ακόμη και του ANΤ1, που είχε αναφερθεί στο ζήτημα αυτό όσο διαρκούσε η κόντρα **Κυριακού-Κούβελου**), η τοπική κοινωνία του Βόλου είναι αναστατωμένη, προσπαθώντας να διαφυλάξει την όμορφη περιοχή.

Οι εξελίξεις στη διεκδίκηση των δημόσιων εκτάσεων από τους «άγιους πατέρες» και η μεταβίβασή τους σε «επενδυτές», δεν αφήνουν μεγάλα περιθώρια αισιοδοξίας στους πολίτες, που βλέπουν τα ωραιότερα μέρη της Ελλάδας να θυσιάζονται στο βωμό της ασυγκράτητης κερδοφορίας. Ακόμη κι εκείνο το παλιομοδίτικο «πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θα 'ναι», θυμίζει πλέον σλόγκαν κατασκευαστικής εταιρείας.

Δεν είναι, ασφαλώς, τυχαίο ότι στο φιλέτο της Μαγνησίας ακόμα και ο Βλαστός έψαχνε να επενδύσει, όπως μαθαίνουμε σε μία από τις μαγνητοφωνημένες συνομιλίες του.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ 1

ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥ: ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ, ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΡΑΣ / ios@enet.gr

Προς το Σεβαστόν υπουργείον Γεωργίας Αθήνας

[...] Το δάσος Χλωμός, κείμενον επί του ομωνύμου όρους Χλωμός, ούτινος καταλαμβάνει την αρκτικήν πλευράν, έχει μέσον υπερθαλάσσιον ύψος 450 μέτρα, αρχόμενον από της παραλίας του Παγασητικού και εξικνούμενον μέχρι ύψος 900 μέτρων, υπάγεται δε διοικητικώς εις την περιφέρειαν του χωρίου Σούρπης του τέως Δήμου Πτελεατών της Επαρχίας Αλμυρού.

Το δάσος τούτο ανήκει κατά κυριότητα και νομήν εις την προς Νότον του εν λόγω δάσους κειμένην Ιεράν Μονήν Ξενιάς, τρίωρον περίπου απεχούσης από τούτου. Περιήλθεν δε εις ταύτην δυνάμει τίτλου Τουρκικού, την κυριότητα του εν λόγω δάσους ημφισβήτησεν ως επληροφορήθη επί μακρόν το δημόσιον, αλλά τελευταία κατόπιν αποφάσεως του Αρείου Πάγου ανεγνωρίσθη η Νομή και κυριότης του εν λόγω δάσους εις την άνω μονήν Ξενιάς. Εκ των τίτλων τούτων ουδένα μοι υπεδείξατο το ηγουμενοσυμβούλιον της ως άνω μονής ισχυρισθέν ότι το Σεβαστόν Υπουργείον έχει λάβει γνώσιν του ζητήματος της ιδιοκτησίας και έχει δώσει τον δέοντα χαρακτηρισμόν εις το εν λόγω δάσος.

Εάν όθεν αι δοθείσαι μοι ως άνω πληροφορίαι τυγχάνουσι ακριβείς, παρακαλώ το Σεβαστόν Υπουργείον όπως συμπληρώση την παρούσαν μου έκθεσιν ως προς το ζήτημα της ιδιοκτησίας του δέοντος χαρακτηρισμού εις τούτο.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ 2

ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥ: ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ, ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΡΑΣ / ios@enet.gr

Προς τον Δασάρχην Φθιώτιδος

[...] Εν τέλει γνωρίζομεν υμίν, ότι η έκτασις ήτις ανήκει εις την Μονήν Ξενιάς περιγράφεται εν Ταις οικείαις αποφάσεσιν ως εξής. Συνορεύει γύρωθεν Ανατολικώς και Αρκτικώς με περιφέρειαν του χωρίου Σούρπης, Δυτικώς με περιφέρειαν του χωρίου Πτελεού και Μεσημβρινώς με ελαιώνα της Μονής Ξενιάς και θάλασσαν κατόπιν αυτού.

Εννοείται δε ότι θέλετε εκδώσει αδείας υπέρ της άνω Μονής.

1) εάν αι εκτάσεις αίτινες περιγράφονται εις τους οικείους πίνακας συμπεριλαμβάνονται εις τας άνω εκτάσεις και

2) εάν συντρέχωσιν οι όροι της υπ. Αριθ. 62 του 1902 εγκυκλίου ημών διαταγής, αν υπάρχει δηλονότι η απαιτούμενη κατόπιν δημοπρασίας έγκρισις του επί των εκκλησιαστικών Υπουργείου, ήτις δέον να μνημονεύεται ρητώς εν Ταις εκδοθησομέναις αδείαις.

Αναφέρατε τας ενεργείας υμών λεπτομερώς εν καιρώ. Το δασικόν έτος άρχεται από 1 Οκτωβρίου ε.ε. Εν Αθήναις τη 15 Σεπτεμβρίου 1908

Ο υπουργός

Το «ποίμνιο» αγωνίζεται!

ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥ: ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ, ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΡΑΣ / ios@enet.gr § Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΡΑΖΟΥΠΗ*

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΡΑΖΟΥΠΗ*

Η ιστορία της «επένδυσης» στις Νηές για την οργάνωσή μας άρχισε την Πρωτομαγιά του 2006 με την τριήμερη κατασκήνωση διαμαρτυρίας στις Νηές, για τα γήπεδα γκολφ, καθότι εκείνη την εποχή θα υπογράφονταν τα συμβόλαια της αγοροπωλησίας, μεταξύ της Golfing και της Ι. Μ. Δημητριάδος, με σκοπό την κατασκευή γηπέδου γκολφ, ξενοδοχειακής μονάδας κ.λπ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΖΟΥΠΗΣ

Συμμετείχαν δε εκτός από την οργάνωσή μας, η Περιβαλλοντική Πρωτοβουλία Μαγνησίας, οι Οικολόγοι Πράσινοι, μερικοί ενεργοί Πολίτες της Σούρπης, αλλά είχαμε και τη συμπαράσταση με την φυσική του παρουσία, του σημερινού (τότε υποψηφίου) Νομάρχη Μαγνησίας κ. Παπατόλια.

*Μπορώ να πω ότι ήταν «πέτρινα» εκείνα τα πρώτα χρόνια, καθόσον είχαμε να αντιμετωπίσουμε την Εκκλησία, την Εταιρεία στην οποία μεταβιβάστηκαν τα ακίνητα από την Μητρόπολη και η οποία ήταν πανίσχυρη λόγω και της ύπαρξης συγγενικών προσώπων με ανώτατα κυβερνητικά στελέχη, τον Δήμο Σούρπης, αλλά το κυριότερο τους συμπολίτες μας, στους οποίους όλοι οι παραπάνω με το πρόσχημα της ανεργίας, προκειμένου να πετύχουν τον σκοπό τους, υπόσχονταν μέχρι 1.400 θέσεις εργασίας.

*Από τότε μέχρι σήμερα δουλέψαμε πάρα πολύ με τους εθελοντές ειδικούς επιστήμονες, αναδείξαμε κάτω από αντίξοες συνθήκες ενημέρωσης το θέμα, πάνω στις καταστροφικές επιπτώσεις της «**φαραωνικής**» αυτής **επένδυσης**, αλλά το κυριότερο, οι ντόπιοι πολίτες πέταξαν τα καθρεφτάκια που πρόσφεραν οι επενδυτές στους «ιθαγενείς» και πήραν τον αγώνα επάνω τους. Ενδιάμεσα, με την κόντρα **Κυριακού - Κούβελου** προέκυψε και το ιδιοκτησιακό καθεστώς, όπως επίσης και το Βατοπέδι, βοηθώντας έτσι και το δικό μας αγώνα.

*Είμαστε εμείς που σηκώσαμε το κύριο βάρος της αντίδρασης κατά της επένδυσης στις Νηές. Από νωρίς (ένα χρόνο πριν) είχαμε την προνοητικότητα και αναθέσαμε στον δικηγόρο Αθηνών κ. Γεώργιο Λωρίτη να ερευνήσει το ιδιοκτησιακό καθεστώς. Η ενέργειά μας αυτή δικαιώθηκε, αφού εδώ και ένα χρόνο το θέμα έχει προβληθεί στα ΜΜΕ ως μεγάλο σκάνδαλο, χωρίς ωστόσο να πάρει τις μεγάλες διαστάσεις που του ταιριάζουν.

Τώρα, επιτέλους, με το δημοσίευμα της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας» της προηγούμενης Κυριακής που έγινε και με τη δική μας συνδρομή, μέσω της νομικής εργασίας του δικηγόρου μας, φαίνεται το σκάνδαλο αυτό να προβάλλεται σε ανάλογες διαστάσεις, ώστε να ελπίζουμε ότι θα διασωθούν οι δημόσιες εκτάσεις που καταπατήθηκαν και το περιβάλλον στις Νηές που έχει χαρακτηριστεί ως περιοχή (ΤΙΦΚ) Τοπίο Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους. Τις θέσεις μας αυτές αναλύσαμε και στην Κτηματική Υπηρεσία του Ν. Μαγνησίας, η οποία ζήτησε τη συνδρομή μας, προκειμένου να γνωμοδοτήσει για το ιδιοκτησιακό καθεστώς στις Νηές.

Η δικαίωση των θέσεών μας για το ιδιοκτησιακό αποτελεί και δικαίωση για τον αγώνα μας που αποκάλυψε το σκάνδαλο αυτό.

*Σήμερα η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) της επένδυσης για Ξενοδοχειακή Μονάδα 999 κλινών, μονάδα αφαλάτωσης και βιολογικό καθαρισμό βρίσκεται για γνωμοδότηση στο Νομαρχιακό Συμβούλιο Μαγνησίας, για την οποία από τις 15/05/2009 έχουμε καταθέσει έγκαιρα τις επιστημονικά τεκμηριωμένες ενστάσεις-παρατηρήσεις μας και καλούμε τους Νομαρχιακούς Συμβούλους να γνωμοδοτήσουν αρνητικά για την εν λόγω ΜΠΕ, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, νομιμότητας και προστασίας του περιβάλλοντος. Αυτό πιστεύουμε ότι επιβάλλει το καθήκον που υπηρετούν.

*Ετοιμάζουμε κείμενο καταγγελίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την ΜΠΕ της επένδυσης, λόγω των αποκλίσεων αυτής από την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Από τις 01/06/2009 έχουμε καταθέσει Αίτηση Ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, της υπ. αριθ. 636/09-03-2009 απόφασης του Νομάρχη Μαγνησίας (ΦΕΚ 117/Δ/31.3.09), με την οποία καθορίστηκε η θαλάσσια περιοχή Νηών, στη νοτιοδυτική πλευρά του Παγασητικού Κόλπου, ως αποδέκτης των αλμόλοιπων της Μονάδας Αφαλάτωσης του τουριστικού συγκροτήματος LAVENDER HILLS RESORT. Έχουμε προσφύγει στον Συνήγορο του Πολίτη, ο οποίος έχει εκδώσει μία έκθεση καταπέλτη, ενάντια στην επένδυση. Έχουμε στα χέρια μας έκθεση του κ. Δεκλερή από το Επιμελητήριο Περιβάλλοντος, την οποία χρησιμοποιούμε ως αιχμή του δόρατος για την αντιμετώπιση των επιχειρημάτων από τους «επενδυτές».

*Θέλουμε να σας τονίσουμε και να σας υπενθυμίσουμε ότι οι ΠΟΛΙΤΕΣ είναι εδώ, αγρυπνούν, μοχθούν, δουλεύουν, γιατί θέλουμε να παραδώσουμε στα παιδιά μας και στις επόμενες γενεές ένα περιβάλλον αναλλοίωτο από τις εφιαλτικές παρεμβάσεις που προσπαθούν να μας επιβάλλουν.

(*) Ο ΧΡ. ΚΑΡΑΖΟΥΠΗΣ είναι πρόεδρος της Εθελοντικής Περιβαλλοντικής Ομάδας Αλμυρού ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ.

Η υπόθεση στα χέρια των κατοίκων

ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥ: ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ, ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΡΑΣ / ios@enet.gr

«Η Περιβαλλοντική Πρωτοβουλία Μαγνησίας αντιτάχθηκε από την πρώτη στιγμή στις προθέσεις της Μητρόπολης Δημητριάδος να διαθέσει έκταση, που ισχυριζόταν ότι κατέχει, στις Νηές της Σούρπης, για την κατασκευή ξενοδοχειακής μονάδας, κατοικιών προς πώληση και γηπέδου γκολφ.

»Σε μια παρθένα περιοχή, που είναι γη υψηλής παραγωγικότητας και δασική έκταση, δεν επιτρέπεται να αναπτύσσονται δραστηριότητες που θα είναι καταστροφικές για το περιβάλλον. Η Περιβαλλοντική Πρωτοβουλία Μαγνησίας πραγματοποίησε αρχικά κατασκήνωση διαμαρτυρίας στην περιοχή αυτή, στη συνέχεια έκανε ακτιβισμό ανοίγοντας πανό σε ομιλία του μακαριστού πλέον Χριστόδουλου στο Βόλο και συνεχίζει με νομικές διαδικασίες να αντιδρά στην "επένδυση" αυτή, για την οποία, όπως αποδεικνύεται πλέον, υπάρχουν σοβαρές αμφισβητήσεις στο ιδιοκτησιακό καθεστώς, λαθροχειρίες και κίνδυνοι υποβάθμισης του υπέροχου περιβάλλοντος της περιοχής.

»Είναι θετικό το γεγονός ότι οι κάτοικοι έχουν πλέον αντιληφθεί τους κινδύνους και έχουν πάρει την κατάσταση στα χέρια τους».

ΚΩΣΤΑΣ ΒΟΛΙΩΤΗΣ

(εκπρόσωπος Περιβαλλοντικής Πρωτοβουλίας Μαγνησίας)